

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 — —
 Negyedévre . . . 1 50 —
 Egy hónapra . . . 50 —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PECSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nadosy-fele ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

Szerkesztői iroda:
 PECSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Kéziratok vissza nem adandók
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadhatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utoda Domján I., Valentín K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedésében
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadhatnak.

Tanonc kerestetik.

(H.) Annyit és annyit irnak a lapok — irtunk mi is eleget — különösen az iskolaévek kezdetekor és végeztével a szülők abbéli nagy gondjáról, mely gyermekeik jövőendő pályájának kérdésével foglalkozik. Nagy és fontos kérdés ez, egész generációk jövője függ ennek jó vagy rossz megoldásától. S ne csodáljuk, hogy a legtöbb fiatalember pályát téveszt, szenved, küzdök, elzüllik; mert tévesztett pályájának, szenvedésének, küzködésének, elzüllésének az oka mindig ezen a való uton keresendő, a hol az elhamarkodott, vagy sokszor hiúságból eredő határozás rendszeren a rosszabbik utat választja.

Erről a kérdésről írva minden egyes alkalommal oda vezettük a cikk irányát, hogy a szülőknek melegen ajánlottuk az iparos pályát, mint a mely ebben a proletr-világban a legjobban megfelel gyermekeik jövőjének, mely nemcsak tisztességes megélhetést biztosít a jövő polgármának, hanem tisztességes erkölcsi állásra is juttatja őket a társadalomban.

Nagy baj azonban, hogy a szülők nemcsak hogy gyermekeiknek jóra való pályát nem tudnak választani, hanem lapokat sem olvasnak, a mikből pedig nagyon üdvös dolgokat tanulhatnának. Megtudhatnák ezekből a rendszerint maguktól helyesen gondolkozni nem tudó szülők azt az ijesztő körülményt, hogy a tudományos pályák évtizedek óta túltömtek; hogy azokon napról-napra nagyobb a létharc; hogy ott egyesek valóságos vadállati ve-

rekedés között tudják maguknak az existenciát mátol holnapig biztosítani; s hogy ha a már úgy is végetekig megszorított védelmi intézkedéseken és elriasztó rendszabályokon kivül még valami erősebb orvosságot nem alkalmaznak, mely a tudományos pályákra tóduló seregnek legalább is háromnegyed részét végekép kizárja: úgy csak a jó Isten tudja, mekkora mértékű lesz az a katasztrófa, mely előbb-utóbb be fog következni.

De a fiak jövőjében különben nagyralátó szeme teljesen vak ennél a pontnál; sem maguk nem látnak, sem a mások által eléjük tett orvossággal nem akarják szemeket meggyógyítani.

Mikor a gyermek az elemi iskola utolsó osztályának a porát is lerázta, a szülő nem mérlegeli meg a fia bizonyítványában levő kalkulákat, csak az a fő előtte, hogy szerencsésen keresztül esett s ezzel már belépő jegyet kapott a középiskolák valamelyikébe. Mindenesetre különös az, hogy egyéb gondolata nincs is a szülőnek a gyermekével, mint hogy annak okvetlenül középiskolai tanulónak kell lenni. Az melléke, hogy van-e a fiúnak képessége, kiváló képessége, valami rendkívüli tehetsége (mert ma, a rendkívüli világ csak ilyeneknek veheti hasznát a kvalifikációs pályákon s ilyenekben is túlbőséggel dicsekedhetünk), megbírja-e a gyermek idegrendszerre azt a borzasztó szellemi munkát, mely reá vár s mely alatt még a nagy tehetségek is görnyedezve jutnak tovább.

A szülő ezeket nem látja, ő — az

ő szülői hiúságában — csak azt látja, hogy fia képzett ember lesz, magas állást fog elnyerni s uri módban fog élni, a melynek árnyékában majdan ők is mint aggok kényelmesen húselhetnek — boldog, nyugodt élet közt töltvén el agg napjainkat s örvendezvén gyermekeik boldogulásában.

Ez a szerencsétlen fantázia, a mely ép oly naiv mint veszedelmes, ragadja el majd mindegyik szülőt s ez készíti őket, hogy a délibáb után futva belevigyék a fiaikat a szörnyű ingoványba, mely a délibáb alatt bűzik. E mellett elfeledik azt a szilárd realis alapot létezését, mely nem kecséget miniszteri államtitkársággal, de minden beteges külsőségektől ment tisztességes anyagi és erkölcsi existenciára fundamentumának kínálkozik.

Rosszul fejeztük ki magunkat: nem „elfeledik“, hanem egyenesen lenézik, ha egyetlen eljüket keril.

És itt a szerencsétlenség kezdete. Ez a legborzasztóbb társadalmi betegség, mert a ki e betegség miazmától fertőzöttetve van, az elveti magától a tisztességet, a becsületet, megtagad mindent, a mi szent, az csak egynek él, a könnyű szerrel való magasba emelkedés ostoba, gőgös gondolatának, fölcsap szerencselovagnak, fölületességével megcsalja a világot s a legrutább bűnök elkövetője lesz a csillogó világ borzasztó létharcában.

Nem azt mondjuk ezzel, hogy a tudományos pályák tisztességtelenek, becsületlenek, hanem — mivel most csakis

A „Pécsi Figyelő“ tárcaja.

A vesztesség tapasztalati orvoslása.

Midőn a Pasteur-féle módszer köztudomásra jutott, mely beoltás által hárítja el a megmárt egyéneknél a vesztesség kitérését, általánosban hangoztatták, hogy alig van ország, melyben időnként föl ne tűnének egy-egy empirikus, ki azt állítja, hogy valami titkos szer van tulajdonában; s hogy azonban mindezen kezelési módok eredményei a megmarottaknak csakis azon százalékára szorítóznak, a mekkora százalék a tapasztalás szerint meg akkor is maradt az ebdűh kitérésétől, ha egyáltalában semmi gyógykezelésben sem részesültek az illetők. Mi legkevésbé sem akarjuk kisebbíteni a nagy tudósokat, Pasteurnak e téren szerzett érdemait, de e borzasztó betegség gyógyításának története szempontjából jó szolgálatot véltünk tenni, ha a következőkben pár följegyzést örökítettünk meg, miket a boldogult Fodrőczy Sándor septemvir a híres slavon empirikusnak, Nemesiesnek gyógykezelési módjáról hátrahagyott.

Az 1842 ik évben egy veszett kutya 16 embert mart meg, kiket a zágrabi irtalmosok kórházába szállítottak. Az akkori főispán, Zdeneczay Miklós, az általánosban ismert Nemesieset hívatta, kit az akkori magyar helytartótanács avval bizott meg, hogy az embereket és állatokat az ebdűh veszedelmétől gyógykezelése által megóvja. A megmarottaknak azonban szabad választásukra bízta, hogy Nemesiesnek, vagy a kórházorvosoknak segélyét akarják-e igénybe venni. Hatan közülük Nemesieset választották s általa gyógykezeltetve, mindannyian teljesen épen hagyták el a kórházat, míg a többin kiöltött a vesztesség s bele is haltak.

Nemesies elődje Kopreinitz csizmadiamester volt. A mint Nemesies egy vasárnapon kórházba ment pár pohár borra, a vendégszobában egy vadászruhába öltözött, öreg, de masként egészséges férfit talált. Az öreg gondolkozva tekintett maga elé annak bejövetelekor, később azonban többször fölemelte szemait az előtte álló Nemesiesre s nonsokára beszélgetésbe is ereszkedett vele. Hosszabb diskurzus után így szólt a vadász:

„Fiu, te tetszel nekem és azért egy titkot akarok rád bízni; tudd meg ugyanis, hogy

miként az állatokat, úgy az embereket is meg lehet menteni a vesztességtől. Én már öreg vagyok, s nem akarnám titkotam a sírba vinni, mert ez nagy hátrányára szolgálna az emberiségnek. Neked ma, vagy holnap nagy hasznodra válik.“

Ezután az öreg a következőket beszélte el:

„Egy növénynek gyökere az, a mi az orvosságot szolgáltatja; én Stasznjak-nak nevezem; sarga színe van és ép most virágzik. Holnap a legközelebbi erdőben megmutatom; szára és levelei hasonlítanak a vörös löheréhez, becsőzi olyanok, mint a repezété.

Ez a gyökér ellenmérge azon megnegnek, mely a veszett állat harapása következtében az ember véredényéibe hatol. Ha a vesztesség mérgét a testből el akarjuk távolítani, a következőkép kell eljárunk:

A megmárt egyént 7—8 nap mulva kell gyógykezeleni; előbb azért nem, mert ekkor még nem fejlődött ki a mérég kellően a vércsatornában, később pedig azért nem, mert 8—9 nap mulva a mérég gyors hatásánál fogva nem lehet azt a testből a szükséges biztonsággal eltávolítani.

azokról szólunk, kik arra nem valók — azt mondjuk, hogy azokat, kik minden észbeli képesség hiányában egyedül a hiu előítéletek, ostoba góg, rangra vágyás, stréberkedés által készítetté toladnak a képzett emberek közé, rendszerint tisztességtelenné, becsületüket vesztetteké, talpnyalókká, bérelt lelkeké, szóval a társadalom zsebmetszőivé, rablóivá neveli az a pálya, a melyre léptek ama vadállati viaskodás közepett, melyet azon a pályán el nem kerülhetnek.

S hogy a szülők oktanal nagyralátósága, örült húsága még egyre tart, egy egyszerű, talán mindenkinek föl sem tűnő, de a társadalmat szemlélő előtt annál rítkább színben álló körülmény bizonyítja.

A lapokban, minden második boltajtóban vagy műhely kapuján ezt a hirdetést olvashatjuk: „Tanonc z kerestetik!”

Bár merre barangoljon az ember, minden tizedik lépésnél találkozik e fölirással: „tanonc z kerestetik!”, bár mikor, egy hét, két hét, egy hónap, két hónap között lefolyó időben tegye meg az ember ugyanazt a kórsát, ugyanazokon a helyeken még mindig ott fogja találni ezt a fölirást: „tanonc z kerestetik!”

S megesik, hogy egy nekikeseredett szülő, a ki ijesztésüleg mondja a fiának, hogy mesterségre adja, csakugyan elviszi a már két gimnáziumot kijárt fiut egy iparoshoz. A fiunak a gazda a markába nyom egy elkészített munkát, hogy ezt vigye el a megrendelőhöz. A jövő reménye nemes megvetéssel fordul el a gazdától, mert ő már két gimnáziumot végzett, ő bizony nem visz az utcán semmiféle munkát, mint valami mesterinas. És ez az eset, melyet most itt leirtunk, nem költött, ez nemrégiben megtörtént tény!

Másik esetet is mondunk el, mi szintén jellemző. A nagyralátó szegény iparos vagy földmives papnak szánja a fiát, a fiu bejut a semináriumba s mikor az egyszerű foglalkozású és ruházatu szülő meglátogatja a fiát a közös társalgóban, látni kell azt a kényelmetlenséget, azt a restelkedő feszélyességet, a mit a papnövendék érez mások előtt; az arca zavart, homlokán hideg cseppek gyöngyöznek s

alig várja, hogy az apát vagy anyát kituszkolhassa a társalgóból. De nemcsak a semináriumban, hanem a világi életben is találkozunk hasonló jellemző esetekkel. Szégyenli a ripók, hogy neki egyszerű iparos a szülője!

Ime a kiáltó jele annak a borzasztó fölfogásnak, mely csak a honoráziók körében véli föllehetni a carriére-t; ime ennek a rettenetes betegségnek az eredménye az, hogy az iparosok folyton munkás kezét keresnek, melynek később hasznát vehessék; de nem találnak, mert a szülők vad hájszával kergetik gyermekeiket a középiskolákba. S a középiskolából már nincs visszatérés, mert ott megint csak följebb üzik, kényszerítik a fiukat, a helyett, hogy a némileg képzett, általános műveltséget szerzett fiut az iparos pályára fogják, a hol azt a kis készültséget nagyon is előnyösen értékesíthetné, míg ugyanannyival a tudományos pálya végén sehogy sem fog boldogulni!

S a míg ez a balfölgóság, ez a sok szerencsétlenségnek szülőanyja nem veszt pusztító erejéből; míg a szülőket húságukból, előítéleteikből ki nem gyógyítja az okos megfontolás, a számító ész; addig mindinkább növekedni fog a proletár tömeg, ritkulni a becsületes, tanult iparosok sora s addig ott fog függni a társadalom egyik betegségének a fokmérője az üzletek kirakatában, az iparosok műhelyei előtt: „Tanonc z kerestetik!”

Az esküdtszék. Szilágyi Dezső igazságügyi miniszter előnökte alatt s tevékeny közreműködése mellett, már egész június hónapban dolgozott egy bizottság a bűnvádi eljárásról szóló törvényjavaslataknak egy fejezettel való kiegészítésén. E kiegészítéssel lehetségessé válik esetleg az esküdtszéki intézménynek parciális behozatala és egyuttal a sajtó esküdtszéki eljárásra is az egész fejezet alkalmazható. A bizottság befejezte munkáját. Az igazságügyi miniszter már november hónapban tárgyalatni óhajja az igazságügyi bizottságban a kiegészített és részben módosított bűnvádi eljárási javaslatot, úgy, hogy ez országgyűlés utolsó ülészakában az már a ház plénuma elé is kerülhessen. Az első javaslat, melyet az igazságügyi miniszter már az előző ülészakában fog benyújtani a képviselőháznak, a bírói és ügyészi szervezet módosításáról szóló törvényjavaslat lesz, a melynek tárgyában szeptember elején szűkebbkörű szaktanácskozmányt fog a miniszter tartani.

Előfizetési fölhívás.

A „Pécsi Hírlap” és a „Pécsi Figyelő” együttesülése óta körülbelül egy negyed év telt el, mely idő alatt meggyőződhettek t. előfizetőink, hogy ezen egyesülést által oly lapot kapnak, melylyel tartalomra, jól értesültségre, megbízhatóságra és olcsóságra egy vidéki lap sem állja ki a versenyt.

Kérjük tehát az eddigi t. előfizetőinket, hogy lapukat előfizetéseikkel továbbra is partolon sziveskedjenek s a meynyire lehet, azt körülükben ajánlják és terjesztik.

Lapunk előfizetési díja:

fél évre 3 frt —
negyed évre 1 „ 50 kr.
egy órá — 50 kr.

Tisztelettel

a „Pécsi Figyelő”
„Pécsi Hírlap”
kiadóhivatala.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközöséget)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasó-e lapunknak vagy sem — tisztelettel főkérjük, a gabona állásáról a termésre való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról hét-ről hétre sziveskedjenek lapunkat értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznek hozzánk hiteles tudósítások — kölcsönösen tudomást szereshetnek vidéki gazdáink a más környéken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy fölöttébb fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelező-lapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő”

szervezőbizottsága.

— (Pejacsevich Miklós gr.) hadtestparancsnok földi maradványait Gasteinban szerdán reggel 9 órakor szentelték be a király jelenlétében. A kopsorót azon éjjel szállították el Gasteinból Bessen és Szombathelyen át Pécsre, a hova az pénteken dében érkezett meg. Inoét a vasut tovább vitte Eszékre, honnét tengelyen a nem messze fekvő Rétaúra szállították, a hol ma — szombat — helyezik örök nyugalomra a családi sírba, nagy katonai pompával. A végtszességétle a hadtestparancsnokság minden ezredéből és csapatából meg néhány fő- és törzsatiszt.

— (Kossuth huga Pécssett.) Ruttkayné esütörtökön délután rokona Ambro-

Mintegy egy láb hosszú harsfaagot kell azután letörni s ezt oly módon meghasítani, hogy vele a nyelvet megfogni és megfordítani lehessen. A nyelvnek alsó oldalát megvágjuk, de vigyázza a vastagjába, nehogy valami eret sértsünk meg. A vér fölfogására tartsunk készen egy kis tövegsét.

Ugyanaz nap este fél mogoró nagyságu gyökereit vágjunk le azon bizonyos növényről, tegyünk hozzá két körisbogarát s mindet törjük össze lehető apróra. Ezen szilrke, kesertiltz port mintegy egy messzelyt tartalmazó vízzel vagy borral kell jól összekeverni s másnap reggel adjuk be a betegnek $\frac{1}{4}$ részét.

A beteg nemokára gyomor- és hasgörcsöket fog érezni, még pedig oly erősen, hogy haarfekszik tőle és nyöszörög. Ha a gyógyszer hatni kezd, erős vizelleti kényszer fog beállani. (Ép ezáltal vezetettek ki a testből a mikrobák!)

Ha a beteg a nagy fájdalomnak nem tudná kiállni, vagy pedig nagyon erős széke volna, fél vagy egész messző tejet adjunk neki s a kinok lassankint alábbhagynak. Ha azonban a gyógyszer vért (!) nem vezetne ki a testből, harmadnap nagyobb adag körisbogarát adjunk a betegnek; testi szervezethez képest 3-at,

vagy 5-öt; s e módszert mindaddig kell folytatni, míg csak a kívánt nagyobbnennyiségű vér ki nem folyik.

Állatoknak ötször akkora adag szükséges mint az embernek; kutyáknak valamivel kevesebb.

Mikor Nemesics ezen recept szerint már több beteget sikeresen gyógyított, a vármegye hatósága a helytartótanácshoz fordult, hogy engedné meg neki gyógyításmódjának szabad gyakorlását. A helytartótanács meg is felelt a kérelemnek, de mégis azon hozzáadással, hogy minden egyes esetnél a vármegye főorvosa is jelen legyen, hogy megbizonyosodjék a titkos szer kellő hatásáról.

Az 1850-ik évben a helytartótanács a vármegye kérelmére nemcsak megújította ezen engedélyt, hanem azt is elrendelte, hogy a Nemesics-féle gyógyításmód államköltségen gyakoroltassék; a főorvos mindazonáltal fölügyelet gyakoroljon Nemesics fölött s a gyógyításoknál tett tapasztalatokat följegyezze.

Schlosser József megyei orvos 1861-ben a gyógyítás menetét pontosan megfigyelve, olyképp nyilatkozott, hogy ő teljesen meggyőződött ezen módszer hatásosságáról, annyival is in-

kább, mert ő bizonyos számú szarvasmarhának felét, melyeket egy veszett kutya megharapott, Nemesics által kezeltetett s ezek mind meggyógyultak, míg a másik fele a veszettségnek esett áldozatává.

Ugyanczen évben a zágrábi helytartóság október 21-én, 5577. sz. a leiratával megkereste Kőrös vármegye hatóságát, hogy bővebben értesítse a Nemesics-féle gyógyításmód eredményéről, mert olyértelmű kérényt nyújtottak be, hogy a titkos szert 10,000 frtért megvenni óhajtanák.

Kőrös megyének hatósága 1862. évi március 24-én tartott közgyűlésében 650. szám alatt a következő véleményt nyilvánította:

„Számos bizonyíték és sikeres eredmény meggyőzött minket arról, hogy a főorvos abbéli véleményéhez hozzájárulhatunk, miképp a Nemesics-féle gyógykezelési mód teljesen biztos úgy az embereknek, mint az állatoknál — a disznó kivételével — a veszettség kitérésének megállítására. A megye lakossága minden alkalommal teljes bizalommal viseltetik a Nemesics-féle gyógymód iránt, miért is kívánatosnak tartjuk, hogy az orvosszert ne maradjon többé titokban, hanem hogy az emberiség ér-

zoviczné, s a Brázay család néhány tagjának társaságban Pécsre is belátogatott, a hol elsőben Szuly János ügyvédől szállt le kis pihenőre, majd Troll praetlust látogatta meg, s aztán az egész társaság az épülő dómot meglátogatta, a hol Troll praetlust, Szuly ügyvéd és Haksch Lajos lapunk szerkesztője kalauzolták a vendégeket. Ruttkayné a templom minden zugát megtekintette, még a Lotz és Székely most készülő festményeit is megnézte a strútvállánydeszka közül s majd minden fordulónál adott kitéjezést elragadtatásának. Ugy nyilatkozott, hogy fényre és műbecsre nemcsak e hazában, hanem külföldön is alig lesz e templomnak párja. Jó egy órai időzés után Ruttkayné és kísérei kocsira ültek s a Zsolnay-gyárba hajtottak, a hol a gyartulajdonos családja előzékeny, szives kalauzálása mellett megtekintették a roppant kiterjedésű majolika- és fayencegyárat. Az idő azonban kevés volt arra, hogy mindent apróra megnézzenek, Ruttkayné pedig nagyon óhajtott volna az egész gyárat, a műtárgyak készítésének legelső fázisától a rak-tározásig mindent megtekinteni, azért közösen elhatározták, hogy Ruttkayné még egyszer be fog látogatni a Zsolnay-gyárba — egész napra, a mikor a Zsolnay-család vendége lesz s e nap folyamán aztán tisztelettel hívőre mindent meg fog nézni, hogy mindenről beszámolhasson bátyjának, a ki fölöttébb érdeklődik e gyár iránt. A Ruttkayné kíséretében volt ifjú Brázay Kálmán és Zoltán — Brázay fiai — két értékes szép tárgyat vásároltak a gyárban, melyeket azzal adtak át Ruttkaynénak, hogy ő azokat a kedves Lajos bácsinak vigye el. A társaság hét óra után jött ki a gyárból s ismét Szuly ügyvédhez hajtott, a hol a házigazda uszonnaval szolgált vendégeinek, kik aztán fél órai pihenő után kocsikra ülve visszahajtottak Pellérdre.

— **(Kinevezés.)** A pécsi törvényszék elnöke Maurer Frigyes végzett joghallgató a pécsi törvényszékhez díjtalan joggyarokká nevezte ki. — A honvédelmi miniszter Frank Béla díjtalan fogalmazó munkásokat, kinek nemrég esküvőjéről adtuk hírt pécsi ismerőseink és barátainak, díjas fogalmazógyarokká nevezte ki.

— **(Gyászistentisztelet Grünhuth-ért.)** A helybeli izr. hitközség Grünhuth Ignác emlékére szerdán este 7/8 órakor gyászistentiszteletet tartott az izr. imaházban. E szomorú ünnepély legnagyobb részét Perls Armin dr. főrabbi remek beszéde képezte, melyben

elkes szavakkal emelte ki a boldogult érdemait, kifejtett munkásságát, egy a hitközség, mint azon társadalmi kör érdekében, melynek életét szentelte. Megható hangon esztelte azok fájdalmát, kik az elhunyt közelebbi ismeretségeinek örvendhettek. A nagy hatással elmondott beszéd után az imaház énekkara gyászadalokat énekelt organakísérettel. Közönség igen szép számmal volt jelen; ott voltak a törvényszék és járásbírósgy hivatalnokai élükön Sávelel törvényszéki elnökkel, az ügyvédi kar testületileg Erreth kamarai elnök vezetésével, egy az izr. jétékony növegyelt tagjai.

— **(Tanítónők előléptetése.)** Az iskolaszék, mintan Könyg Emma reudes tanítónő nyugdíjaztatását elhatározta, az ez által megterjedett reudes tanítónői állásra Bartos ságh Józsa segédtanítónőt választotta meg, mint rang szerint következőt. Az turesedésben levő segédtanítónői állásra pedig Jäger Lenke okleveles tanítónő választott meg.

— **(Ruttkayné Kossuth Lujza)** kellemesen tölti idejét Pellérdre, rokona Brázay földbirtokos vendégszerető házában és a vidéken; igen jól érzi magát s egészségi állapota a lehető legjobb. Pénteken reggel rokoni társaságában Harkányba ment, a hol az egész napot töltötte s csak este tért vissza. Ma — szombaton — reggel érkezik a Pellérdre Károlyi Gábor gr. orsz. képviselő családjával, délután pedig — szintén családostul — Halász Olivér orsz. képviselő, kinél Ruttkayné egy héttel előbb volt Dabason. Ma délután 4 órakor megy ki Pellérdre egy nagyobb — pécsi polgárokból álló — társaság, Simonffy János orsz. képviselő vezetésével, hogy tiszteljen Ruttkaynéval. Holnap, a falu bucsu-ünnepén, Brázay nagy ebédet rendez, melyre helybeli notabilitásainak egész serege hivatalos. Ruttkayné abban a kitüntetésben részesítette a „Pécsi Figyelő“-t, hogy annak szerdai számát, mely az ő pellérdi fogadtatásának terjedelmes leírását hozta, megküldötte Kossuth Lajosnak s két üccsesének Kossuth Ferencnek és Lajosnak is. Azonkívül több példányt küldött szét rokonaihoz és ismerőseihez.

— **(Uj közjegyző.)** Az ujonnan szervezett sádsi közjegyzői állásra az igazságügyminiszter Plainier Lajos ügyvédet, ki eddig Bámfay Simon irodájában működött mint közjegyző-helyettes, nevezte ki.

— **(A szónokló Mecsek.)** Évszázadok óta bannul le a vén Mecsek a lábai alatt fekvő városra és vidékre; talán évszázadok óta

is, de évtizedek óta meg épen bizonyosan zarándokol föl a város és vidék népe a barátságos Mecsekhez, hogy vendégszerető hátán, oldalán, fejében kellemes mulatságot csapjon; szóval mi folytonos összeköttetésben vagyunk az öreg Mecsekkel, nagyon bizalmas lábon élünk egymással, ő ad nekünk vizet, fát, követ, mi pedig — már tudni illik a ki szerelmes — viszont elpanaszoljuk neki babánatunkat, epedő szerelmünket, a mit ő jószívűen meghallgat. Haem arra mindeme nagy bizalmosság mellett sem emlékezünk, hogy a vén Mecsek valamikor is szóba állott volna valamely kirándulóval, vagy titkon epedő szerelmessel, legfőkébb azt eszelekedte meg, hogy ha valami pajkos kiránduló a vízhangot próbálva odakiáltotta a vén Mecsek fölébe, hogy „szamárlát hát ő is visszaszamarazta. Most azonban rájöttünk, hogy ő kelme titkon politizál s is politikáit néha, nagy alkalmakkor szónoklatokban is szokta kifejteti. Sőt mi több, eláruljuk azt is, hogy a vén Mecsek politikája függetlenségi és 48-as párti, a ki titokban Kossuthnak is nagy tiszteletet. Legutóbb is, hogy Ruttkayné, Kossuth Lajos huga Pellérdre jött, mint a „Budapesti Újság“-ban olvassuk, szónoklatot fogadta Ruttkayné a pellérdi állomáson, így szólván az erre vonatkozó közleménye a nevezett újságnak: „Pellérd község nevében az állomásnál Ita Ferencz, utána pedig Mecsek, a Hegyalján levő községek nevében meg Farkas, volt szőlősi bíró üdvözölte a kedves vendéget.“ No lám-lám, mire nem vetemedik a jó öreg Mecsek. (N. b. annak a tudósításnak eredetileg így kellett volna szólnia: „Utána pedig a Mecsek alatt, a Hegyalján levő községek nevében . . . stb.“)

— **(Villámcsapás.)** Folyó hó 6-án Kovácsné a községben vacsoránál ül szobájában Schmelzel János gazdamester családjal, midán esti 7 óra tájban egyszerre beborult az egész vidék és a strútvállók közül a villám lecsapott. A szobában levők ülőhelyeikről a földre buhtak és midőn kiessé magukhoz tértek, látta Schmelzel neje, hogy férje még a padlón fekszik élettlenül. Oda ment hozzá és kötögette, de ez meg volt halva. A villámcsapás a jó gazdát és derek családapát érte; — neje és három gyermeke sirjatja.

— **(Kettős esküvő.)** Dulánszky Adolt, a pécsi püspökség uradalmának tölgyelője szerdán két leányát adta férjhez. Az egyiket, Irmat, Friedl Károly dr. jogakadémiai tanárhelyettes, a másikat, Rizát, Löff-

deke szempontjából mennél tágabb körben terjedjen, és így a 10000 frt megváltási összeget, melyet Nemescsics kiván, nem tartjuk túlzottnak, tekintetbe véve a szer jöltevé hatását a szenvedőkre nézve. Ezért reméljük, hogy ajánlatát annyal is inkább elfogadják, mert müvelt országokban nem kímélnék költséget, ha az emberiség javáról van szó.“

Ezen jelentés dacára a helytartóság nem tartotta időszerűnek a titkos-szer megvásárlásának kérdését megoldani. Schlosser orvosnak 1869-ben történt halála után a tartományi kormányzat nem törődött tovább e dologgal, s Schlosser utóda olyszert nyilatkozatot tett, mikép az ebdűh ellen nincs orvosság. Még azt is keresztülvitte a kormányzónál, hogy ez egy rendeletben tudtul adta a hatóságoknak, mikép ne törődjenek tovább e dologgal, de mégis megengedi hogy a megmárt betegek tetszés szerint választhatják a Nemescsics-fele, vagy más gyógykezelési módot.

Az 1884-ik évben a tartományi kormány teljesen megakartta Nemescsicsnek tiltani a gyógyítást. Erre a Körös vármegye hatósága körlevelet intézett valamennyi hatósághoz, a hol csak Nemescsics működött és kérte, hogy gyűljtsék össze

az adatokat, minő eredménnyel gyógyított eddig Nemescsics. A válasz az lön, hogy 60 eset tudnak határozottan, melyekben Nemescsics sikeresen mentett meg veszett ebek által megmárt embereket az ebdűh kitérésétől, s hogy ezeken kívül ezekre megy a meggyógyított emberek és állatok száma, mely esetekről csak azért nem lehet határozott tudomást szerezni, mert Nemescsics maga nem tud írni és számtalan betegének nevét nem képes fejében tartani. A megye ugyanazon évben ezen értelemben tett jelentést a kormányhoz, s kérte hogy intézkedjék a megváltás kérdésében. Azonban hiába, ezen lépése is eredmény nélkül maradt.

Ezen év június végével egy veszett farkas a Fröhlich-féle szőlőben dolgozó két embert harapott meg, és pedig egy Tremiski nevezett szolgát hátul, nadragján keresztül, a másíknak pedig az arcát karmolta össze. Ugyanezen farkas még az nap egy asszonyt s egy gyermeket harapott meg Miholacz mellett. Délben a farkast Bogaesevo vára mellett látták. Délután 3 óra tájban ismét két embert támadott meg, kik épen a szt. péteri búcsúról jöttek haza. A farkas hátulról a Kovacsok nevű emberre ugrott s azt nyakán több ízben megharapta; a meg-

támadottak társa, Katana, ki mögötte jött, megfogta a farkas farkát s ennél fogva az Kovácskótól elbúzta, ez erre megfordult s a farkast tül-tövön csipte. Ketten aztán földhöz vágták a veszedelmes állatot. Katana kivette kését, s avval a farkas egyik szemét kiszúrta. Eközben azonban a farkas három ízben lábába harapott a csizmán keresztül. Végre borzasztó küzdelem után sikerült őt megölniök.

Az állatot és két megmártat Szt.-Péterre vitték, és az akkori főorvosért Dr. Derencsinért küldöttek, ki mindkettőnek sebeit kiégete; azután fölboncolta a farkast és úgy nyilatkozott, hogy az nem volt veszett.

A megmarottakat megkérdezték, hogy akarják e Nemescsics gyógyítását igénybe venni, ezek erre készen nyilatkoztak s így őket a közelben lakó empirikusokhoz szállították.

Tízennégy nap múlva Kovacsok sebei begyógyultak a tapasz következtében, melyet Nemescsics az említett sárga porból készítve reájuk rakott. Kovacsok erre hazament, de Nemescsics figyelmzettette őt, hogy másnap okvetlenül jöjjön vissza, mert a gyógyítást még nem fejezte be. Ez csütörtöki napon történt. Kovacsok azu-

ler Emil, hadnagy az 52. gy. ezredben, vezette oltarhoz. Déli 12 órakor ment végbe az esküvő nagy pompával a püspöki residentia kápolnájában. Az esketést D u l a n s z k y Nándor pécsi püspök végezte. Tanuk gyanánt F e s z t l Károly dr. káptalani kis prépost W a l t e r Antal apátkanonok és S z a k v á r y Emil ügyvéd szerepeltek. Az esküvés után ugyancsak a püspöki palotában nagy lakomát tartott a püspök, mint a menyasszonyok nagybátyja.

— **(Ügyvédi irodát nyitott)** Sasdon K a s z a Sándor dr., ki a múlt hónapban nyerte ügyvédi oklevelét.

— **(A magánvizvezetékek elzárása a vízhiány miatt.)** A vízen nyaranta amtyig is nagy a szükség városunkban, hanem az idei nyár meg éppen általános vízhiánnyal örvendeztet meg bennünket. Egetlenül nagyobb közúti viztartóban sincs víz, s az ivóvíz vezetékei is csak cseppenként adják az italt. Ne adja a balsors, hogy e nyáron még a városkák is meglátogasson bennünket, mert akkor előre el sem képzelhető veszedelemnek lesz színhelye városunk. A város tanácsa ily körülmény által hajtva a lehető legrövidebb idő alatt óhajtáná megoldani a vízvezeték kérdését, mert még egy ilyen vizszükségnek kitenni a várost a felelőség súlyos voltánál fogva alig van bátorsága. Addig is azonban azt határozta, hogy — míg a vízhiány tart — az összes magánvizvezetékeket naponta reggel 8 óratól esti 7-ig elzárattja.

— **(A jakabhegyi alerdész balcsete.)** Varga káptalani alerdész, a kit a jakabhegyi kirándulók mint előzékeny vendéglőt bizonyára ismernek, nagy szerencsétlenség érte ottlétükön. A mint rendes körülmény végezte, a balvánál csúngló fegyvere esült s a lötés a csövön nyugvó balkeze fejét össze-vissza roncsoolta, sőt a jobbkarját is erősen megsejtette. A szerencsétlen erdész az erős fájdalom s a nagy vérvesztés egészen aléltta tette, úgy hogy a jakabhegyi favagó cigányok hozták be kezi kocsijukon a városi kórházba.

— **(Füredtúditás.)** A harkányi fűrdőben július 9-ig a fűrdővendégek száma 928 személy, az átutazó vendégek száma 1202 személy volt.

— **(Az alispán határozata a baáni sikkasztások ügyében.)** A „Pécsi Figyelő“ és a „Pécsi Hírlap“ múlt évi júniusi és szeptemberi számaikban több ízben foglalkoztak a baáni szegényfólttal s hol rövidebb, hol terjedelmesebb közleményekben ismertették a megindított vizsgálat egyes fázisait és annak végső eredményét. E miatt egyes lapok meg is támadták a két szókimondó lapot, azt állítva, hogy az egész panasz és az erre alapított vizsgálat nem egyéb pusztja és alaptalan személy ellen

való hájrsálat. Ez úgyben a napokban hozta meg a vármegye alispánja az első fokú határozatot, melyet — tekintettel arra, hogy községeink adminisztrációjauak és háztartásanak számalmas voltáról tanusagot tesz, de meg lapunknak ép ez úgyben annak idején elfoglalt állásponjtát is igazolja — az annak idején félremagyarázót közleményeink érdekében egész terjedelmében közlünk azzal a megjegyzéssel, hogy a határozat indokolását — tér szűke miatt — a jövő számban hozzuk. Az alispán határozata így szól:

„8697. alisp. 90. sz. Kralik Vince és társai baáni lakosoknak Purman Károly volt baáni körjegyző, úgy Purman Ferencz jelenlegi baáni körjegyző és Baán községnek 1878. évtől volt előjárói elleni panaszra folytán Purman Károly volt baáni körjegyző és Baán községnek 1878. évtől volt előjárói ellen jogerős határozattal folyamatba tett fegyelmi ügyben. H a t á r o z a t. Pöpl János Baán községnek 1878. évtől 1880. évig volt bírāja, illetve örökseji ellen — mégis öröksejűk értéke erejéig — és egyetemleg Purman Károly volt baáni körjegyző ellen 309 frt 09 kr. köllően el nem számolt összeg erejéig, — Lindeman György Baán községnek 1881. évtől 1884. évig volt bírāja és vele egyetemleg Purman Károly volt baáni körjegyző, úgy Hoffman Ferencz, Maichl György, Lindeman Ádám s Folk Péter volt képviselő testületi tagok ellen 149 frt 11 kr. köllően el nem számolt összeg erejéig, ezen kívül nevezett volt bírő és körjegyző ellen köllőn 145 frt 70 kr. adóbehajtási illeték erejéig, — Eckhard Mihály Baán községnek 1885. évtől 1889. évig volt bírāja és vele egyetemleg Purman Károly volt baáni körjegyző ellen 242 frt 05 kr. köllően el nem számolt összeg, úgy 723 frt 54 kr. adóbehajtási illeték erejéig, egyttal a köllően el nem számolt összegből most nevezettekkel egyetemleg 129 frt 30 kr. erejéig, Hoffman Ferencz, Pöpl János, Rill József, Maichl Mihály, Lindeman János, Bosnyák Drágó, Bosnyák Obrád, Dvornics Gyokó, Meichl Gáspár, Popovics Stokán, Martin Herrich, Lindeman Ádám, Denich Bálint, Brucker Bálint, Schvab György, Folk Péter, Gutenberg György, Majsasz Sámó, Dvornics Vladen, Jung Mihály, Rill Lipót, Bosnyák Nikola és Gyurgyev Radó képviselő testületi és előjárósági tagok, illetőleg örökösök ellen — mégis öröksejűk értéke erejéig — a vagyoni felelőséget az 1886. évi XXII. t. cz. 86., 87. és 103 §§ ai, úgy az 1883. évi XLIV. t. cz. 81. §-a alapján ezenel megállapítottam és Baán község előjáróságát az 1886. évi XXII. t. cz. 115. §-a értelmében az ott jelzett intézkedés foganatba vételének terhe mellett utasítani határozom, miszerint a fentiek szerint felelőséggel tartozó egyének ellen a kárterítési keresetet a község nevében a törv. rendtartás szerint illetékes hatóságul jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 nap alatt indítsa meg és ennek megtörténtét

azt állítja, hogy szere különben is csak preservatív jelleggel bír.

Egy bizonyos Boljay György nevezett uríember azt híresztelte az újságokban, hogy egy Stenille Crucziana nevű oláh Saldorból szintén birtokában van egy vesztéséggel elleni szernek. Ő csak a beteg nyelvet nézi meg s az azon levő vastag érről megtudja, hogy az illetőben benne van-e a vesztéséggel magja. Ezen esetben 8—9 nap múlva a nyelv alsó részén levő véreter megmetzsi s abból egy bizonyos mennyiségű vért kiereszt. Ez eljárás szükség szerint 8—9 nap múlva ismétli. A beteg véreben állítólag bizonyos „szálak“ láthatók, mikről Nemesics is tett említést, hogyha a vér a nyálkával egyesülten folyik ki. Stenille Crucziana semminemű orvosszert sem használ, s mégis, mint mondják, egyetlen egy betegje sem halt meg.

Néhai Fodrőczy még azt is fölemlíti följegyzései végén, hogy addigi tapasztalatai után sokkal jobban bizik Nemesics titkos-szerében, mint Pasteur oltási eljárásában.

igazolja. Baán község 1887. évi és ez utáni számalásai törvényhatóságilag föllvívésávala meg nem lévén és számaló Eckhard Mihály részére ezen számalásokra néve a föllmentés még ki nem adatván, a vizsgálati iratokra jelenlegelmi ügy befejeztével a megyei számvénységnek a vizsgálat során fölmerült nehézmények figyelembe vétele, úgy az 1887. évben befolyt 381 frt 90 kr. és 1888. évben befolyt 1375 frt 52 kr. adóbehajtási illetékek számvénőileg számaló terhére való előírása végett kiadni rendelem azzal, hogy számaló bírónak ezen adóbehajtási illetékek megfizetésében leendő elmarasztalása a kérdéses számalások föllvívésálatá alkalmaival lesz kimondandó. Baán község előjáróságát továbbá utasítani határozom, hogy a közmunka alól kihagyott egyéneknek 1886. évre 82 frt 50 kr., 1887. évre 61 frt 50 kr. és 1888. évre 54 frt értékű közmunkáját pótlólag vesse ki és azt az illetőktől szedje be, egyttal azonban a késedelmes kivetés miatt netán be nem folyandó összegekre néve a kivetést elmulasztó Eckhard Mihály volt községi bírő és a körjegyző ellen a vagyoni felelőséget egyetemleg megállapítom. Panaszosok által kifogásolt egyéb tételekre néve a vagyoni felelőséget panaszoltak ellen meg nem állapítom. A fölmerült 434 frt 10 kr. eljárási költségeknek jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt különböni közigazgatási végrehajtás terhe mellett megfizetésében panaszolt Purman Károly volt baáni körjegyzőt, Pöpl Jánost, illetve örökösöit — öröksejűk értéke erejéig — Lindeman Györgyöt és Eckhard Mihályt egyetemleg elmarasztalom. Panaszosok és panaszoltak megbatalozott képvénőinek ügyvédi díjait meg nem állapítom. Vegül Purman Ferencz jelenlegi baáni körjegyző ellen — annak kiderítése czéljából, hogy a szolgálati ideje alatt befolyt adóbehajtási illetékek a községi házi pénztárból való elvonásában mennyiben részes — a fegyelmi eljárat az 1876. évi XXII. t. cz. 91. §-a értelmében ezenel erdendem és a vizsgálat foganatosításával a baranyavári járas főszolgabiráját bízom meg. Szily s. k. alispán. A panaszosok — mint értesülünk — a határozat ellen, mivel ennek egyes pontjai ellen kifogásaik vannak, meghatalozott képvénőik által fölbebeztést nyújtanak be.

— **(Csalás a régi egyforintosokkal.)** A pénzügyminiszternek tudomasára jutott, hogy egyes szelímszernek a közönség tájékoztatásával visszaélve, az 1882. évi január hó 1-én keltetett egy forintos államjegyeket csekély áron összevásárolják. A közönség karosításának megállításá végett a pénzügyminiszter a törvényhatóságokat utasította, hogy lehetőleg széles körben hozzák közudomásra, hogy az emilitett államjegyeket a budapesti m. kir. központi állampénztárnál 1892. évi június 30-ig úgy fizetesképpen, mint az újabb kibocsátott egy forintos államjegyekkel való kieseréssel végett teljes értékükben elfogadják. A régi egy forintos államjegyek a mondott határnapi a pénzügyi igazgatóságok székhelyén levő adóhivatalkónál is becserelehetők, csak a közforgalomban nem szerepelhetnek.

— **(A községi jegyzők kinevezése.)** A baranyamegyei községi és körjegyzők egylete közgyűlésileg küldött ki egy bizottságot, mely az országos egylet által a községi közigazgatás államosítása és a községi jegyzők kinevezése tárgyában a kormányhoz intézendő emlékirat tervezetét volt megbírálandó és azt tárgyalandó. A kiküldött bizottság az emlékiratot nem találván olyannak, mely az ország minden vidékének igényeit foglalja magában, módosításokat javasolt. A módosított javaslat a többek közt így szól: „Az emlékirat-tervezet mostohán banik a kis községekkel s kiterjedettebb jogokat csakis a nagyközségeknek vindikál. Ez a kedvezés az egész dolgozatot végig vonul. Az a kisközségi jegyző époly kvalifikációval bír, mint a nagyközségi avagy rendezett tanácsú városi; — s a kisközségben époly előfordulhatnak kihagások és szabálytalanságok, tehát ezek is ruháztassanak föl első fokú hatósági és végrehajtási kénszerjoggal. A legcsekélyebb kihagási ügyben a községi előjáróságnak nincs egyéb joga a följelentésnél s ily ügyekben a messze lakó főszolgabíró székhelyére kell befáradnia nemcsak a vadlítottanak, hanem a panaszos előjárónak is. A községi bírő, előjáró — az értelmi vezetőn kívül — legtöbbször kvalifikálatlan, érdekbahászó, a sógorság-komaságra sokat adó gyarló ember,

ban nem tért vissza és a következő héttön ki-tört rajta a „csendes vesztéséggel“ t. i. nem szaladt ugyan ide-oda, sem senkit meg nem harapott, hanem agyáról a földre gurult s ott addig hentergett, míg kiadta lelkét. Nemesics azt állította, hogy a gyógyszer működése nála még nem volt teljes. Katona 30 napig maradt Nemesicsnél, s nem is lett semmi baja; még most is él.

A Fröhlich-féle szőlőben megharapottak közül az, ki csak az arczába kapott kisebb karcolásokat, csak egy ízben használta a gyógyszert s otthagya Nemesicsét, míg a másik addig maradt Nemesicsnél, míg az őt teljesen egészségesnek nem nyilvánította. Az előbbin ki-tört az ebdüh, melynek Dr. Derecsin is tanuja volt, ki később elbeszélte ezen ember borzasztó fájdalmait és kínjait. A Miholacziól való asszonyt és gyermekeit, kiket a farkas borzasztó módon összeharapott, Nemesics nem kezelte, s a vesztéséggel áldozataivá is lőnek.

Nemesics nyilatkozata szerint csak olyanoknál egészen bizonyos, hogy kezelése által megszabadulnak a vesztéségtől, kiknél a vesztéséggel 50 nap tartama alatt nem tör ki. Ugyanó

kire az ily ügyek elutereset bizni nem lehet; a körjegyző egy-egy kihágási avagy bagateli ügy tárgyalására közöskéibe minduntalan ki nem mehet, mert ez az irodai ügykezelés hátrányára lenne. Oly törvényre van tehát szükség, mely az eddigi körjegyzőségi kisközöskéket nagyközöskékké alakítana át; a kihágások, panaszok a körjegyzősek székhelyén intézetenének el a körjegyző által, ki mellé a szövetkezett közöskégek képviselőtestületi egyeteme választana meg az ítélel-bírótasat. — Kiemeli a módosítás azt a vizdas állapotot, mely a jegyző mellett alkalmazandó munkaeörítetöleg a közöskéi közigazgatás nem kis hátrányára labra kapott, mely csak úgy szüntethet meg, ha minden körjegyző mellé rendszeresített segédjegyző alkalmaztatik. Mert a munkahalmaz elvégzését nem úgyi már így sem a jegyző, különösen akkor, mikor a közöskák és vamokról szóló törvényezikék és ennek végrehajtásáról belügyminiszteri utasítás anyoi teudójét sorolja föl a jegyzőnek, melyek elintézése egy külön alkalmazandó egyén munkaeerejét igényli. — Átmeneti intézkedés minden törvény meghozataiakor tetetik; itt is ki lenne mondandó, hogy mindazok, kiket magasabb minösítést megállapító törvény, mint hatosztályu gyakorukot vagy jegyzősegedet alkalmazásban talál, a jegyzői tanfolyam hallgatására jogosítvak. Kimondandó, hogy a tanítói oklevéllel bírök is hallgathatjak a jegyzői tanfolyamot; hogy a jegyzői állás elnyeresénél a ténylegesen működő közöskégek elöbbségben részesülnek, ezek között is azok, kik legalább 2—3 éven át közigazgatási szolgálatot teljesítettek és pedig közöskéi (kör-)jegyzői irodában. A módosító javaslat meg az adóüggyben tesz kifogást az emlékiratban foglalt azou passzus ellen, mely rendeltileg jogosítana föl a közöskéket, hogy a közvetlen adófizetök állami adója után kivettelt közöskéi pótdótot végrehajtás útján saját közöskéik által közvetlenül behajthassák; de ez törvénybe ütközö, mely módosítás csak a törvényhozás útján lesz elérhető.

— (Hamis phylloxera-irtószerek.)

A földművelésügyi miniszter, a külüfötele állítólagos phylloxerairtószerekkel üfözött szédelgeseket megszüntetendö, körendeletileg utasította a törvényhatóságokat, hogy a szölöbirtokosokat figyelmeztessék, hogy a gyérítési eljárása alkalmazásán szén kénegenen ki vül más alkalmas phylloxera-irtószert mindedig nincs s a ki azt allítja, hogy az általa fölaltalt szerrel az állami közöskéik sikeres kísérleteket tettek, valótlant állít s a közösközöség félrevezetésére irányzott szédelgést követ el. Az a körülmény, hogy az illetök az általuk fölaltalt filloxera-irtószerekre esetleg szabadalmat nyertek, ezeken sikeres alkalmazhatósága mellett mit sem bizonyít, mert szabadalmat bármely új találmányra bárki nyerhet, de a szabadalom arra nézve, hogy a találmány a kitüzött célra sikerrel használható-e, semmi biztosítékot nem nyújt, mert ezt a kérdést a szabadalom megadásakor nem bírálják el.

VEGYESEK.

— **Tyükszem orvos.** Ezen czim alatt figyelmeztettük t. olvasóinkat a 40-ik számu lapunkban Czartoryskij Zsigmond, a „Vademmer szálloda II-ik emeletben lakó sebészre. Köszölgálatot vülünk tenni, hoghya ezuttal ujonnan említjük, hogy az illetö, több oldalról jövö fel-szöllítésnek engedve, még néhány napig városunkban marad és hogy az eddigi műtételei bámulatosan sikertültek és számtalan szenvedöknek segítséget nyújtott, miért is ötet bárkinék lelkiismerettel ajánlhatjuk. Egyébiránt utaljuk t. olvasóinkat a mai számban közölt hirdetemnyére.

— Fölhívjuk t. olvasóink figyelmét a mai számunkban megjelent **Felbinger Karolin** szalon-büvésznö hirdetésére, ki első rangu ütredö helyeken és egy izben már Pécsen is előadást tartott és általános elismerésben részesült.

CSARNOK.

Az unalmas ember.

Írta: Bogáthy Medárd.

(Folytatás.)

Ketergényi ellenkezö irányban kezdett sétálni... de nem tudott szabadulni a leány alakjától, öt lebegett szemei előtt mint egy tündér csabítóan hivatgva. Vissza nézett. A leány alakja nem változott. Megboszankodott. De hát mit is érdekel öt az az ütletgetö leány? Hatha valamely szolgáló, vagy paraszt leány? Valami előzetet azt sugta, hogy ily idomokkal közöskéges leány nem bírhat. Szokatlan laz vett rajta erött. Vere gyorsabban lüktetett, léptei sebeseb lettek, arczán az igazatosság pirja ütött ki. Látnia kell a macacszkodót!

Keresztül ugrotta az elvasalótö árkot s a kertben termett. A berontás meglehetös zajt okozhatott, de a leány nem látszott észrevenni; csendesen tovább ütletgette a saláta-felét.

— Ki vagy? — szólalt meg Pista nem épen udvarias hangon.

A lányka fölegyenesedett. Az erős hang megijesztette. S a miut fejét meghajlott helyzetöböl egyszerre fölemelt, haja, mely egy piros szalagoskaval volt összekötve, vállaira omlott. Arca a harag lángjában üszött s villamokat szörö szemei azt látszottak mondani: „Ki az a vakmerö, a ki engem ily hangon mert megszö-lítani.“

Néhány pillanattal némán állottak egymással szemben.

Pista meg volt lepelve. Ilyen arczot ö még soha sem látott! Mintha az ökor istennöje állana előtte feneseges haragjával.

Nem ismerté. Ki lehet ez a leány? Birtokának e távoli részén most volt először. Tisztartójával is csak negyedévenként találkozott kaste-lyában, akkor is futólag. Anyagi ügyeit a régi jószágigazgató intézte, ki atyjától örökségképen maradt ra.

Varta kérdésére a feleletet. De a leány nem szólott. Átlátta, hogy hibát követett el, bemutatta tehát magát.

— Ketergényi vagyok.

— Ön meg a tisztartö leánya.

— Boesánatot kérek, hogy megzavartam...

— Nem azért kell boesánatot kérnie, hanem a megszöllítésért.

Ez ütöbbi szót oly paranosló módon hangsúlyozta, hogy Pista megbökkent. Nem is tudta, mit tegyen hamarjában.

A leány megismételte:

— Igen, igen, önek boesánatot kell kérnie, különben nem tisztességes ember.

— Boesánatot kérek kisasszony!

— Nem vagyok én kisasszony, az én nevem Mäli. Most már mehet dolgára!

S azzal újra hozzátogott az ütletéshez. Pista elamult. Ilyen dolog ö vele még sohasem történt. Ime egy leány, a ki öt nem respektálja. Menni akart, de lábai mintha odagyökereztek volna...

— Ne haragudjék méltóságos uram — szólalt meg hátuk möggtl a tisztartö. — Ez az én leányom olyan vad, mint a csök. Megpróbáltunk vele mindent, hogy rút természetét levetköztesse, de nem használ semmi. Tanítottuk a városban, idehaza nevelönt tartottunk mellette. Kärba veszett fáradság! Soh'se tördöjék vele méltóságod. Hanem inkább kegyeskedjék szerény lakomat megtisztelni becses látogatásával.

Pista önkéntelenül követte a tisztartöt. A tisztartöné majdnem elájult örömeben a magas vendég látásra. Sürgött-forgott, mint egy gyorsvonat, hogy kedvében járjon. Az idő nehezen telt. A tisztartö megkísérelte szórakoztatni fia-

tal urát, de szändéka csütörtököt mondott. Pista alig tett egy-egy megjegyzést... pedig a társalgás menete úgy volt tartva, hogy abban neki is részt kellett volna venni. Gondolatai a vad leány körül forgolódtak. Nem tudott magának számat adni az érdeklödésről, mely benne ily rövid idő alatt fölтамadt. Miért tartja lekötve elméjét? Hisz műveletlen... nyeis... goromba... föl sem vette, mikor bemutatta magát neki... ö... a fölédsür... egyik alárendelt hivatalnokának leánya előtt. Vagy talán épen ez a nyers modor büvölté el? A ki ily hangon beszél, az öszinte. Az öszinteség pedig romlatlan lélekre enged kövezketetni. Hisz ilyen után vágyódott ö. De hát mi volna a cél? Ö a tudós és ez a vad műveletlen leány: hogy illik ez össze? Bizarr gondolata támsd — ki fogja képeztetni; mesterekre fogad neki. A természetben nincs lehetetlenség. S a mi áll nagyban, miért ne volna megvalósítható az kicsinyben.

Az ebédnél szemközt ült a lánynyal. Kényelmesen megfigyelhette. Különbösen homlokát és szemeit tette gondos tanulmánya tárgyává.

A lánynak szép magas homloka volt. Haját hátra fésülve viselte. Szemeinek kifejezése pillanatról-pillanatra változott. Majd gyöngéd, ábrándosnak tñnt föl előtte, majd szilaj akaratosnak.

Beszédbe ereszkedett vele. A leány röviden s indulatosan felegetett. Anyja nem gyözte elégé a korholást.

Gondolatvilágába szeretett volna hatolni. Az eredmény majdnem lesújtó lett. A vad leány a szük háökörön kivül semmi iránt sem árult el érzeket. Érdeklödése ez idő szerint a salátában kulminált. Erröl szajkó módra csacsogott. Ra nézve egybén nem létezett. A viragokat nem szerette, haszontalan citraságnak tartotta; a szép ruhákat gyüföltö. Mire való az? mikor az egyszerű is megteszi ugyanazt a szolgálatot. Az olvasmányokat hazugságnak deklarálta. A papírra mindent ki lehet nyomtatni, türelmes jószág az, nem áll tehetségében fölajdulni, el kell viselnie, a mivel megterhelik.

De mikor nézetteit tolmacsolta, hangja elbüvölö zene gyanánt hangzott; édes, szivavandító dallam volt minden mondata. Pista lelke kéjes érzettel telt el s úgy tetszett neki, mintha képes volna egy örökkévalóságon keresztül hallgatni. Ha ö ezt a lányt a saját izlése szerint átformaltatná! Ha lelkebe a művelödés iránti fogékony-ság magvait ütletethetné! Mily isteni gyönyör volna ez!

Délután a kertben sétálgattak. Mäli ismét a salátáról tartott értekezést, ha ugyan annak nevezhetö az az ösztefűzés nélküli mondatszerkezettel előadott beszéd, melynek lényege a salátának csak egy, de pompás tulajdonságát dicsöítette, tudni illik, hogy az igen jó sertés karmazádlival, a mit az ö anyja fölségesen tud készíteni.

Egy rózsát mellett haladtak el. El volt hanyagolva. Hervadásnak indult.

Pista megállította kísérönjöt.

— Nézze meg kisasszony ezt a rózsát figyelmesen.

— Látom.

— Mit lát rajta?

— Semmit.

— De mégis...

— Haszontalan virág; eltapsom, ügyis ütban van. A helye jó lesz egy salátatönek.

S kezével a rózsza felé kapott. Pista megfogta.

— Ne bántsa.

— Miért?

— Gyilkos akar lenni?

Mäli fölkaezagott.

— Gyilkos? én? Ha a rózsát kitépem? Hisz maga bolond!

— Ismétlem, ha e rózsát kitépi, gyilkos lesz. E rózsza él. Életét nem ön adta, tehát nincs jogában elvenni.

— A rózsza él? Ezt én még sohasem hallottam.

— Ugy van, él. Azon erőnek köszöni létét, melynek ön. Most azonban haldoklik, mert a forró nap mai szokatlan heve kiszárította a létét biztosító földből a termékenyítő nedveket. Hozza elő csak a vizes kannát, öntözzük meg s szemünk láttára nyeri vissza üdéségét.

Máli előhözta a vizes kannát, megöntözte a rózsát s várakozva nézegette.

— Nini, hogy megleveenedek lekonyult levelei. Színe is hogy megelénkült. Mily kellemes illatot áraszt. Ah! Hisz ez nagyszerű!

— S ön ezt nem tudta?

— Nem tartottam érdemesnek ilyen haszontalanságokkal foglalkozni.

— Most is haszontalanságnak tartja még?

— Ugy tetszik nekem, hogy nem. Valami fureszt érzek bensőmben, hogy e rózsának visszaadtam életét. Tehát csakugyan élő volna a virág?

— Olyan élő, mint mi. Lélekkik, eszik, iszik, működik, tevékenységet fejt ki.

— Csodálatos!

— Látja, ez még csak alig nyílt ki. Néhány nap alatt — lőtve, hogy ön ápolni fogja e nagy szárazságban — kifejlődik, illata nagyobb lesz s szépségének teljében büszkesége lesz e ridég kertnek. Akkor aztán letépheti, keblére tűzheti s egyszerre két rózsában fogunk gyönyörködni.

Máli elpirulva kérdezősködött:

— De ha él, akkor fájni fog neki, mikor leszakítom.

— Bizonyára; de akkor már élete végéhez áll. Rövidke idő s a rózsalevelek lehullanak s befejezve életpályáját.

— Nem, nem, én nem fogom leszakítani. Haljon meg természetes halállal.

Szóltanul álltak egymás mellett.

Máli a rózsza szépségének szemlélésébe merült el, Pista pedig elgondolkozott. Ez a lány még se érzékellen, van lelkében gyöngéd hűr is; csak meg kell rezegtetni tudni.

Majd a lány felé fordult.

— Látja Málka, a mint ez a virág fejlődik, úgy fejlődik az emberi lény is. Ha ez a virág bimbó korában megállana növéseében, nem élvezhetné illatát.

— Tehát azért kell kinyílnia, hogy illatát élvezhesstük?

— Nem kisasszony, azért kell kinyílnia, mert a természetben nincs megállapodás; haladásnak van alátelve minden teremtmény.

— Különös!

— Ez áll nemcsak az anyagi életre, hanem és legfőképp a szellemire.

— Csak nem azt akarja ezzel mondani, hogy két életünk van — mondá a lány ösztön szerű sejtélemmel.

— De igen, két életet élünk; egy láthatót és egy láthatatlant.

— Erről én még sohasem hallottam.

— A látható életet testünk által éljük. A fejlődés törvényei szerint lesz a gyermekből ifjú, az ifjúból férfi, a lányból nő s végül megöregszünk. Ez rajtunk kérérlhetlenül megtörténik, akár akarjuk, akár nem. Nem így áll a dolog azonban szellemi, vagyis láthatatlan életünkre vonatkozólag. Itt már magunknak kell előidézni a fejlődést. Testünk fejlődése nem vonja maga után szükségképpen szellemünk fejlődését is. Saját akaratomk a rugó, mely az alkotó erő által megadott képességeinket mozgásba hozza

s tevékenységre sarkalja az ismeretek megszerzésében, melyek szellemi életünk főbűteteleit képezik. E nélkül tétlen marad az, s hasztalan értünk előre haladott kort, értelmünk csak gyermekkorában fog sínylődni. De valamint a testnek fejlődnie kell a világegyetemet kormányzó titokzatos erő parancsára, ép így szükséges fejlesztenünk szellemünket is, különben nem lesz összehangzó létünk s valóságos öngyilkosságot követünk el önmagunk ellen, ha elhanyagoljuk. A fejlődő testben nem haladó szellem hasonló az örökhalvóhoz. A kinek szelleme alszik, az nem él. Annak kár volt születni a szép világra. Mit lát ő a természet szépségeiből? Semmit. Ká nézve a világ egy fekete posztóval befedett mesefelű nagy város, melynek örök sötétsége megfosztja szeme világától. Ezért nem érdemes élni. Képességekkel ruháztattunk föl mindnyájan. Isten ellen való véték e képességeket parlagon hagyni.

Ez ember előre nem tudhatja: hová képes fejlődni szelleme. Szorgalommal, kintartással fölemelkedhetik a magasba... Csak az közeledhetik az Istenhez, kinek szelleme is igyekezett megközelíteni a tökély legmagasabb fokát. Csak az felelt meg hivatásának, kinek szelleme egy perczet sem vesztgelt tétlenül, hanem követte a nagy világszellem útmutatását. A szellemét kiművelt lény mindig fölötte áll a műveletlennek s neki szolgálni kényseríti. Nem szebb-e parancsolni, mint szolgálni? Mondja, nem restelné, ha észrevénné, hogy szolgálójuk ismeretkőre tágabb, mint az övé? A haladás mai szakában nem szabad visszamaradni, mert kockára tesszük létünket. A közönséges megélhetés is megköveteli a szellemi fejlettség bizonyos fokát. Az anyagi gazdagság mulandó. Csak akkor vagyunk igazán boldogok, ha szellemünket kiműveltük. Esélyeknek vagyunk alátelve. Ma még gondatlanul élünk a legnagyobb jólétben, holnapra mindent elvesztethetünk s a megélhetés súlyos gondjai nehezdedhetnek vállainkra. Készen kell lennünk az eshetőségekre, ép úgy mint a halálra.

A lány bántulata Pistát, de nem igen értette meg. Pista észrevette s gyakorlati példával igyekezett hatni a lányra.

— Mondja Málka, nem érezte szükségét soha, hogy valamit megtudjon arról, a mi e pusztán kívül történik?

— Nem vagyok kíváncsi.

— Jól van. De tegyük föl, hogy előjöhettek olyan körülmények, a melyek önt például idegenek közé üzik.

— Mig szüleim élnek, nem szorulok idegenekre.

— Hát ha szülei — ne adja Isten — de tegyük föl — meghalnak?

A lány elgondolkozott. Nem tudott megfelelni a kérdésre.

— Látja, hogy idegenek közé lenne taszítva. Már most ön közéjük megy, mivel fogja magát föntartani? Mit tud?

— Tudok mindent, a mi a házi munka körébe vag.

— Ez nem elegendő arra, hogy olyan kenyérkereseti módot biztosítson magának, melylyel atja állásához mérten eltartassa magát. Csak nem lenne közönséges szolgáló.

— Világért sem.

— Hát mi lenne?

— Ezt még tőlem soha senki nem kérdezte. Igazat megvallva én sohasem gondoltam erről. Egyáltalán nem is gondoltam. . . Ugy vettem mindent, a hogy jött. Pedig ez nem jól van így. Kezdem belátni. Ezentúl gondolkodni fogok. Köszönöm, hogy rávezetett a gondolkodás útjára.

Este felé Pista eltávozott a pusztáról. A tisztartó családijával együtt a vasúti állomásig kísérté ki.

Az elválás szívélyes volt. Pista kilátásba

helyezte legközelebbi látogatását. A tisztartó s neje el voltak ragadtatva. Csak Máli arca nem fejezett ki semmit. Olyan volt, mint a márvány; olyan, mint egyébkor. Pista figyelmesen vizsgálta ez arcot. Szeretett volna valami biztatót vinni magával.

— Isten önnkel! — szolt a vonat elindulása előtt.

— Isten önnel Katergényi úr! — szolt a leány olyan hangon, mintha a pulykakat hívná etetésre.

Pista elkomorodott. A főbuzdulás látszólagos volt, mint minden a természetben. Beszédének közvetlen hatása alatt megrezent egy atom a lány agyvelejében s előidézte érdeklődését; a hang elnémult, a visszaesés beállott. Arra várt, hogy a bucsuzáskor a lány hangja rezketni fog. Ha ez megtörténik, a legnagyobb megnyugvással távozik.

A tisztartói laktól az állomásig, miatt a tisztartóné szája egy percznyi szűnetet se tartott, erre az eshetőségre gondolva, a legszebb tervek egész rajta foglalkoztatta elméjét a leány jövőjét illetőleg. Egy érdes hangú „Isten önnel!“ s a szép tervek mint ködök párologtak el.

De hát miért is foglalkozik ő e leánnyal? Ez volt a legelső kérdés, mi a vonat elindulása után feleletrre várt. Beült a sarokba s gondolatba merült el.

Pedig ha kinéz a kupé ablakán, egy lánykát látott volna, a ki az elválás helyéről mozdulatlanul nézett a tova robogó vonat után; s ha távoesít irányoz rá, egy könyöseppent is látott volna, mely a lány arczán végigpergett.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

T. I. Kővágó-Szőlős. A „Reflexió“ nem használható. Az egész nem egyéb fiskálisoknál szokásos csiőr-csavaró, ferditő szemlézésnél, a mihez a psychologia és philosophia csak szerény, nagyon szerény háttérrel képez, az is csak festett; amolyan „pietus masculus,“ mint a hogy ön mondja.

NYILT-TÉR.)

Felbinger Karolin

híres első magarszalon-bűvésznő ma szombaton a „Nemzeti“ sörödében és holnap vasárnapon a Scholz-féle sörház helyiségében

bűvészeti előadást tart

Herman és Melini tanárok szerint, váltogatott s érdekes műsorozattal.

Kezdeté este 8 órakor. Bemenet szabad.

Tudomásul.

Pécsett, a „Mátyás király“-hoz címzett fogadóban mától kezdve

kitünő udvari sör

mérték ki

a kőbányai részvénytársaságtól.

Pécsett, 1890. június hó 4-én.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

2721.

tkv. 1890. sz.

Árverési hirdmény.

A dardai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közbírré teszi, hogy Varga János kopácsi lakós végrehajthatóknak Kettos Imréné sz. Kristóf Judith kvp.-esi lakós végrehajtható szenvédő elleni 200 ftt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtható ügyében a dardai kir. járásbírósg területén levő Kapács községben fekvő a kopácsi 177. sz. tkvben felvett 285. szsz. 156. sz. ház és belsősegre egészen nem lévén a becsérték 500 ftrton (özlül: 383 ftt az 1/4 teleknek alperest illető felére 180 ftt, a 1/4 telekre egészben az árverést 19 ftrban mint ezenel megállapított kikiáltási arban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi szeptember hó 10-ik napján d. e. 10 óra-**kor Kopács községben a községi iróda-
ban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozóknak tartoznak az ingatlanok becsarának 10 százalékát vagyis 38 ftt 30 krajczárt, 18 ftt, 1 ftt 90 krt középszben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban foglalt s jelzett arfoalyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpenzuek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerit elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a dardai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnal 1890. évi június hó 21-ik napján.

Fekete Gyula,
kir. alj.-bíró.

Király-utca 32. sz. házamban az emeleti utczai lakás

6 szoba és tartozandóságai, ugy

egy nagy borpincze

minden órában,

egy bolt és egy udvari lakás

f. évi november 1-től kiadó.

F. évi augusztus 1-től ügyvédi iródaamban **egy jó írásu írno** egész napos foglalkozást talál.

Pécs, 1890. július 10 én.

Mutnyánszky Béla,
ügyvéd.

Értesítés.

Tisztelettel tudosítom a n. t. közönséget hogy Pécsen, **Kis téren a Simon-féle ház-
ben**, Pécs szab. kir. város tek. rendőrkapitány hivatala által engedélyezett

cselédközvetítő intézetet

állítottam föl, és hogy ezen közvetítésemet a **vidékre is kiterjesztem** ugy szakácsné, szobaleány, mindezen, háziszolgák stb. elhelyezésére.

Pontos és gyors eljárásom által iparkodom a n. t. közönségnek bizalmát megnyerni, mint-hogy fő czélom az ezen téren üzött visszaéléseknek elejét venni.

Egyuttal tudomásra hozom a n. t. közönségnek, hogy a nálam alkalmazott cselédközvetítő szolgát Woluth Karolyt június 30-án, megfelelő okoknál fogva, elbocsájtottam, kérem a n. t. közönséget, hogyha az esetleg nevemet fölhasználni akarná, engem arról értesíteni, mit-után ő jelenleg más közvetítőnel van alkalmazva. Cseléd közvetítő intézetemet a n. t. közönségnek szives pártfogásába ajánlván, maradok.

Pécsen, 1890. július hó 4-én

Mély tisztelettel

Jarányi József,
cselédközvetítő.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Yegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szarocson vagy ószetetele, kevés szabad, és gazdag. Sőt. költött szénsavtartalmú kiváló hatásonak bizonyult, különösen **tüdőbántalmunknál**, ahol a szabadszavasv esékélyben jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a főleg költött szénasv gazdag vága a gyógyhatásu alk-traszueknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközi. Ezen tulajdonságának köszönhető a Margit-forrás azon kiváló előnye is, hogy a hol szabadszénasv tartalom an erősebb ásvány-
úzek, mint a **selter-igleichenbergi** **tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzés-
nél** ar nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használhatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeiben, különösen a belátogatottabb **Görbersdorf-
ban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyesek Budapest: **Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navrátil, Dr. Poór, Dr. Kéty, Dr. Barabás**; Bécsben: **Dr. Bamberger, Dr. Du-
chek**, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a légző-, emésztő- és huzgyszervek általa-
os hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

prászervatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb **Triest-, Fiume- és hazánkban
a KÖLERA** megbetegedés ellen

borral használva a legegészségesebb ital!

ÉDESKUTY L.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fúszkereskedésben és vendéglőben.

BÉRBE ADANDÓ

a **Pécs baranyai központi takarékpénztár Bazar
épületében** — Széchenyi-tér — folyó évi november 1-jétől bérbe
adandók:

a) **Zsolnay I. czég** által bérben birt összes helyiségek
egészben vagy részben,

b) **Muhr Henrik czég** által czukrárdának használt

bolti helyiség,

c) egy **3 szoba-, konyha-, kamara-, farakhely- és padlá-
részből** álló

I. emeleti lakás.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner
szabadalmazott)

facsarógépeket,

ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,

legjobb védelem

áradás ellen,

patkányok ellen,

csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerűt és díszes kiállításban.

szabályozható töltő-kályhákat,

Caloriferest,

központi fűtéseket,

szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Czartoryjksy Zsigmond

Budapesten

legkedveltebb s hirnevő specialista,
a sebészet pur. Varsóból (Lengyelország)

keresztül utaztában **közkívánatra még néhány napig itt tartózkodik** s bátorodik a n. é. közönséggel tudatni, miszerint hosszú éveken át tartó gyakorlat után sikerült neki a legöregebb és legerjedtebb

tyukszem, fagydagaganat, szemöles

és lenyomásokat,

valamint benőtt körmököt, kivágás, kiégetés vagy vérzés nélkül, csak a leg-egyszerűbb, természeteszerű, biztosan ható módszer alkalmazásával pár perc alatt biztosan mellett gyökeresen, a legkisebb fájdalom nélkül eltávolítani.

Miután ezen találmánya az orvosi collegium által mint legjobb szer elismertetvén és Amerika-, Angol-, Francia-, Orosz-, valamint Magyarországon a közönség részéről barátságos elismerésben részesül, reméli, hogy ezen meglepedést itt is kiérdemeli.

Elismerő levelek nemcsak Európa legtekintélyesebb orvosai s egyetemi tanárai által, hanem budapesti tanárok és orvosok által kiállítva, n. m.: dr. Petrik Ottó, dr. Sarudý E., dr. Holló L., dr. Günther A., dr. Kosztka Emil m. kir. honvéd huszárezred- orvos stb. stb., valamint számos legmelegebb közönség iratok magasabb személyiségek részéről, barkinek szíves betekintésül rendelkezésre állanak és bizonyítják a módszer kitűnő hatását.

R e n d e l:

d. e. 9—2 óráig és d. u. 4—7-ig a „Vadember” szállodában I. em. 23. sz.

Kívánatra házon kívül is.

Tiszteletdíj csekély.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy miután az **egerághi templom** dísz-festésével elkészültem és ott, úgy mind a bakó- czai, kakasdi, hirdés és szegárdi, valamint a pécsi budai-külvárosi plébánia-templom dísz-festésével is a legnagyobb elismerésben részesültem: ismét

szoba-festői és mázólo- munkákkal

foglalkozom és e zszébből üzletemet így rendeztem be, hogy e téren bármi hasonlítottal előnyösen versenyezhetek annál inkább, mint hogy a legelső **bécsi, berlini, stuttgarti és párisi** tanárok által készített **szobafalfedő és fali mintáit** francia és német stílusban nagy választékban beszereltem, mely által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legegyszerűbb szobafestéstől a legdiszesebb munkáig minden igényeknek megfelelek.

Templom festéseket, mint eddig, ezentúl is **Graits Endre** akd. festész úrral vállalom.

A n. t. közönség becses pártfogását kérve, melyet kiérdemelni mindenkor főfőrekevem leend, maradok mely tisztelettel

Vadász Béla,
dísz-festő.

Pécsen, József-utca 5. sz.

9576. sz.
tkv. 1890.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint Papp János vasasi lakos végrehajthatónak, Keszler György és neje Titz Terézia vasasi lakosok végrehajtást szenvedet- ket elleni 51 frt 94 kr. és jár. iránti végrehaj- tási ügyében a 7298/890. sz. a. kibocsátott ár- verési hirdetményben a vasasi 458. sz. tjkvben felvett 1717. szsz. a. fekvőségre és azon épült de tkkönyvileg ki nem tüntetett házra 400 frt kiküldtési árban; egy a 183. sz. tjkvben felvett 1987. szsz. szölvőre 132 frt kiküldtési árban és pedig az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a értelmé- ben egészben vagyis Gaal Jánosné sz. Schein Évát illető részére is 1890. évi július hó 29-ik napjának délelőtti 9 órára Vasas község házhoz küldött árverésen az 1881. évi 60. t.-cz. 167. §-a alapján Kis Karikás János va- sasi lakos végrehajtható érdekében is 92 frt és 12 kr. tökéltetése végett megtartatni fog.

Miről dr. Nick Alajos pécsi ügyvéd, Kesz- ler György és neje Titz Terézia, Gaal Jánosné sz. Schein Éva vasasi lakosok, Vasas község előjárósága, Mórócz Lajos somogyi lakos, Ko- vácsbuli Mihály somogyi lakos, Pap János, Kis Karikás János vasasi lakosok, pécsi kir. pénzügyigazgatóság pécsi kir. adóhivatal; Somogy, Szabolcs, H.-Hetény, Martonfa és Hird községi előjáróságok végzőleg értesítendők.

Kelt Pécsen, 1890. évi június hó 25-én.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrits István,
kir. törvénzi bíró.

Ma és a reá következő napokon az

Európa kávéházban

Grossmann József énekes-komik
igazgatása alatt a közkedveltségű

Első Budapesti énektársulat

vendégfőltepe.

A műsor válogatott és mulatságos.

Családok is látogathatják.

Kezdeté 8 órakor. — Bemenet szabad.

MAGYAR ASPHALT-RÉSZVÉNYTARSASÁG

Budapesten.

Pécsi főképviselősege Lauber Rezső

Mária-utca 43. szám.

Elvállal helyben és a vidéken is kocsitak, járdák, istállók és magtárak aszfaltozását; ugyszintén nevdes lakások szárazzá tételét, alapfalak izolálását és min- dennemű aszfalt anyag elkészítését, jutányos föltételek mellett.

1451.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állam- kincstár végrehajthatónak Pesits Diana férj. Horváth Peróné kistaludi lakos végrehajtást szen- vedő elleni 13 frt 48 kr. tökéltetés és já- rulekai iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbíróóság területén lévő Kistalud köz- ségben fekvő, a kistaludi 30. sz. tjkvben felvett 29. sz. ház udvar és kertre az árverést 1129 frtban ezenel megállapított kiküldtési árban el- rendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Kistalud községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésére a megállapított kiküldtési áron alól is eladatul fognak.

Árverezési szándékozók tartoznak az ingat- lanok becsarának 10% át avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árto- lyammal szám tott és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis- teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték- napirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banat- pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki- állított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. bíróóság mint telek- könyvi hatóságnál 1890. évi márczius hó 29-ik napján.

Fekete Gyula,
kir. j.-bíró.

Új találmányok

szabadalmaztatnak minden
államban

Benedek Lajos és Társai

szabadalmi irodája által

Budapesten.

Muzeum-körut 10. szám.

A nagym. Ministerium által

a föltalálók bizalmába ajánlva.

Evenként 500-nál több szabadalmat
eszközöl ki.

Ház eladás.

Az Anna-utca 4. sz. alatti újonnan épi- tet, több évig adómentes

emeletes ház

melyben 3 lakás, 13 szoba, 2 nagy al- koven s minden hozzá tartozó, házmesteri lakás, kert, kut, felső és nagy első pince van, szabad kézből eladó.

Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.